אוהב ישראל — לט"ו באב וליוה"כ

משנה סוף תענית (תענית כו:). ארשב"ג לא היו ימים טובים לישראל כט"ו באב וכיוה"כ שבהם בנות ישראל יוצאות בכלי לבן שאולין כדי שלא לבייש את מי שאין לו. ואמרינן בגמ'. ט"ו באב מאי הוא. אר"י אמר שמואל יום שהותרו השבטים לבוא זה בזה. ויש לתת לב לדעת ולהבין מדוע יגדל היום הזה ליו"ט גדול כ"כ יותר מכל הימים טובים עבור זה שהותרו השבטים לבוא זה בזה. גם יש להבין מהו מקור השרשיי בעולמות העליונים להיום הזה להיותו י"ט גדול כ"כ:

ובשום שכל והערת לב י"ל ע"פ מה דאית' בסיום מס' הלזו. אר"א עתיד הקב"ה לעשות מחול לצדיקים לע"ל. והוא יושב ביניהם בג"ע. וכאו"א מראה באצבעו. שנ' ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו. זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו. ע"כ. ובודאי יש להבין מהו ענין המחול אשר עתיד הקב"ה לעשות להצדיקים. כי ודאי אין אלו הדברים כפשוטן. וי"ל דהנה בעולם הנשמות עולם תשלום הגמול לעושי רצונו ית'. ארז"ל שכאו"א נכוה מחופתו של חבירו. כי ישנם במדריגה זה למעלה מזה. כ"אלפי פעולותיו ומעשיו הטובים שפעל ועשה בעוה"ז. נמצא כי עדיין נשמות הצדיקים לא הגיעו לידי שלימות המאושר. לאשר כ"א רואה שיש מדריגה למעלה הימנו. אמנם הבורא בהוב"ש מרוב טובו וחסדו הגדול חפץ למען צדקו לבל ידח ממנו נדח. בשום בחי' ומדריגה. ומצרף ומלבן נשמות ישראל בכל מיני זיכוך וצירוף. כצרוף את הכסף וכבחון את הזהב. עד אשר לע"ל יהיו כל נשמות הצדיקים בבחי' השתוות שלימות המאושר. ואז לא יהיה שום אחד גדול מחבירו במעלה. וכולם יהיו קרובים אל מקור כל המקורות הקדושה. ובמעלת השגת הבורא בהוב"ש כולם יהיו שוים לטובה. והנה בעוה"ז א"א להשיג בהשגת הבורא בהוב"ש כ"א מצד פעולותיו ולא מצד עצמותו ית'. וכמבואר בספה"ק אמנם כן לע"ל לאשר יזדככו כל נשמות הצדיקים אז יבואו להשגה גדולה כ"כ שיוכלו להשיג הבורא בהוב"ש מצד עצמותו כביכול. וכאשר אמרנו בביאור הפסוק כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל. היינו שיהיה עת כזה אשר בנ"י יהיו במעלה גדולה כ"כ שישיגו את הבורא בהוב"ש מצד עצמותו ית'. והמלאכים הקדושים ישאלו אותם מה פעל אל. כי המלאכים אין להם השגה כ"א מצד פעולותיו ית'. אבל בנ"י יהיה להם אז השגה גדולה כ"כ להשיג הבורא בהוב"ש מצד עצמותו ית' כביכול. וכל נשמות הצדיקים יהיו כולם בבחי' ומעלה הלזו:

ובזה נבוא לבאר דברי ר"א עתיד הקב"ה לעשות מחול לצדיקים. מחו"ל הוא לשון עיגול. מלשון מחול הכרם. כי דבר עגול שאין בו מורשא דקרנתא הכל בשוה לנקודה הפנימית ואין בו שום השתנות בשום איזה צד. וכן יהיה לע"ל כי כל נשמות הצדיקים כולם יהיו שוים לטובה. למקור ושורש כל שרשי הקדושה. והוא יושב באמצע וכאו"א מראה באצבעו כו' זה ה' קוינו לו היינו כמו שנתבאר שיהיה להם השגה בהבורא בהוב"ש מצד עצמותו ית'. והנה על בחי' זו שיהיה לע"ל כנ"ל

רומזת אות סמ"ך שבא"ב. כי כתיבת אות סמ"ך הוא בעיגול בלי מורשא דקרנתא. והוא נק' עלמא דבינה. עוה"ב עולם החירות. וכנודע מספה"ק והוא סוד ט"ו באב. היינו אות הט"ו באותיות האלף בי"ת. והוא אות סמ"ך. ויו"ט הזה ט"ו באב מרמז על בחי' זו. לאשר הוא סוף כל המועדות שבשנה. בסוד היקף ובסוד עולם שנה נפש וכמ"כ יום הכפורים הוא ג"כ בבחי' הלזו. כנודע מספה"ק שיום הק' והנורא הזה הוא בסוד אימא עילאה תשובה עילאה. ולזה לא היו ימי' טובי' לישראל כט"ו באב וכיוה"כ. כי אלו הימים מרמזים על מעלת גדלות בנ"י. שיהיה להם לע"ל שהבורא בהוב"ש ייטיב חסדו עמהם לבל ידח ממנו נידח ולזככם שיהיו כולם שוים במעלה זו. היינו השגה גדולה מצד עצמותו ית' וכנ"ל וזהו שבהם בנות ישראל. היינו נשמות בנ"י יוצאים בכלי לבן שאולין. כי שאולים המה מחסד הבורא ב"ה וב"ש. אשר עשה עמהם כדי שלא לבייש את מי שאין לו. רק שיהיו כולם שוים במעלה ובמדריגה ובשלימות המאושר. וזהו ג"כ פי' דברי ר"י אמר שמואל יום שהותרו השבטים לבוא זה בזה. היינו שיום הזה מרמז לבהירות גדול כ"כ שיהיה לע"ל שלא יהיה כאו"א נכוה מחופתו של חבירו רק כולם יהיו שוים במדריגה. וזהו שהותרו השבטים לבוא זה בזה והבן כ"ז היטב: